

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6CdoPr/4/2023
Identifikačné číslo spisu: 1112229913
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1112229913.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu O. Y., narodeného XX. H. XXXX, Š., J. XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou SODOMA VULGAN, spol. s r.o., Bratislava-mestská časť Nové Mesto, Kominárska 2,4, IČO: 47 254 084 proti žalovanému Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, Klemensova 8, IČO: 31 364 501, o zaplatenie mzdových nárokov s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12Cpr/7/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2023, sp. zn. 4CoPr/7/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom sp. zn. 4CoPr/7/2022 z 15. februára 2023, potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) č. k. 12Cpr 7/2012-483 zo dňa 16. septembra 2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 12Cpr 7/2012-560 zo dňa 7. júla 2022, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 484,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 86,38 eur od 13. júna 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 68,16 eur od 13. júla 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 54,97 eur od 13. augusta 2011 do zaplatenia, vo výške 90 ročne zo sumy 70,67 eur od 13. septembra 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 68,16 eur od 13. októbra 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 68,05 eur od 13. novembra 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 68,16 eur od 13. decembra 2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od jeho právoplatnosti; a vo výroku o nároku na náhradu trov konania.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej len „dovolateľ“), ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alebo zrušiť rozsudky

súdov nižších inšancií a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie; uplatnil si nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku.

3. Žalobca vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhol potvrdiť rozsudok v celom rozsahu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Stručné odôvodnenie rozhodnutia podľa § 451 ods. 3 CSP je uvedené v nasledujúcich bodoch:

5. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 421 ods.1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom, rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 422 ods. 1 a ods. 2 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenom (*ratione valoris*), ktorý znamená, že dovolanie nie je prípustné vo veciach, ktorých predmetom je výlučne peňažné plnenie v určitej výške. Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

10. V preskúmvanej veci bol dovolaním napadnutý vyhovujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 484,55 eur (neberúc do úvahy príslušenstvo uplatnenej pohľadávky). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (14. septembra 2012) predstavovala sumu

vo výške 372,20 eur (podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 343/2011/ Z. z. z 20. októbra 2011, ktorým bola ustanovená suma minimálnej mzdy na rok 2012). Odvolací súd teda rozhodol v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom dvojnásobok minimálnej mzdy. Prípustnosť dovolania žalovaného je preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) CSP vylúčená. Z dôvodu procesnej neprípustnosti dovolania žalovaného dovolací súd vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

11. Vzhľadom na uvedené dôvody dovolací súd odmietol dovolanie v súlade s § 447 písm. c) CSP, lebo smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

12. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Z dôvodu neprípustnosti podaného dovolania a jeho odmietnutí, dovolací súd neposudzoval ani (ne)dôvodnosť predloženého návrhu.

14. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobcu v dovolacom konaní, ktorému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu v súlade s § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.